

fen fremtræder som den sædvanlige. Derhos har man, naar et formeligt Udkast til Repartition skal affattes og fremlægges, troet at maatte forlænge Fristen hertil, forsaavidt Skifteretten bestaar af flere Medlemmer, hvorved for- nemlig er taget Hensyn til Forholdene i Kjøbenhavn.

Forslagene Nr. 43 og 44 gaa ud paa at rette to indløbne Skriv- eller Trykfeil.

De af et Mindretal under Nr. 46 og 63 stillede Forslag gaa ud paa at indføre den Bestemmelse, at Arvingerne, naar Arv og Gjæld er vedgaaet eller de selv skifte, efter Boets Deling, hæfte solidarisk for al Gjæld, hvad enten denne er krævet før eller først kræves efter Boets Slutning. Med Hensyn til Begrundelsen af disse Forslag henvises til Landsthingsudvalgets Betænkning.

Endringsforslaget Nr. 47 tilsigter kun at gjøre det klart, at Tilføjelsen i dette Tilfælde kan ske paa samme Maade som efter §§ 14 og 23.

Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 48 bemærkes, at det dels ikke er ganske rigtigt, at § 19 i Forordningen 21de Mai 1845 bortfalder, da det 1ste Punktum i den i høert Fald vedbliver at gjælde, og dels synes der ikke at være Grund til særlig at omtale Ophævelsen af dette Lovbud, naar Lovforslaget i Dørigt ikke indlader sig paa at nævne de ældre Bestemmelser, der ophæves.

Forslaget Nr. 49 tilsigter kun at tydeliggjøre, hvad der formentlig allerede er Lovforslagets Tanke, nemlig at det kun er med Hensyn til Arvingerne efter Loven, at der i Regelen intet Bevis vil være at kræve for de faktiske Forhold, hvorpaa Arveretten grundes.

Endringsforslaget Nr. 52 er foranlediget ved, at man udtrykkelig vil betegne, at den Paa-gjældende i dette særegne Tilfælde anses som den, der overtager Boet med de andre Arvinger og altsaa bliver ansvarlig for Gjælden, uagtet han ikke har skaltet og valtet med Boet.

Endringsforslaget Nr. 55 til § 74 tilsigter en Redaktionsændring, hvorved man undgaar at nævne Præsten som den, hos hvem Skifteretten fortrinsvis skulde søge Oplysning i det i Paragrafen omtalte Tilfælde.

Flerallet finder det mest stemmende med Forholdets Natur, at Sagens Indbringelse for Skifteretten (§ 75) knyttes til den Betingelse, at Parterne ere enige derom, hvorhos det findes rettest udtrykkelig at foreskrive, at der i saadanne Tilfælde skal mægles Forlig af Skifteretten. Her- til sigter Forslaget Nr. 57.

Endringsforslaget Nr. 58 til § 76 er kun en Redaktionsforbedring, hvorved det gjøres mere klart, hvad det er for Tilfælde, som Paragrafen handler om.

Flerallets Forslag Nr. 59 til § 77 gaar ud paa, at Skifterettens Samtykke udkræves, for at der overhovedet kan gives en Umyndig Udlæg

i Børdpapirer, idet man heri ser en Betyggelse for den Umyndiges Lærv.

Endringsforslaget Nr. 62 til samme Para- graf er foranlediget ved, at der, saavidt vides, ikke udenfor Kjøbenhavn findes nogen Hjemmel for, at Skifteekstrakter skulle skrives paa stemplet Papir.

Forslaget Nr. 64 gaar kun ud paa at ud- tale en Regel, der allerede maa siges at ligge i Lovforslagets Tanke.

Flerallets Forslag Nr. 65 til § 87 er for- anlediget ved, at man ønsker at beholde den gjæl- dende Praxis, hvorefter Meddelelsen af Døris- ningsbevillinger i den foreskrevne Tid ikke er en Bevillings sag, men en simpel Gebyrsag, saa at Bevillingen uden videre udtæres, naar Betalun- gen derfor erlagges.

Endringsforslaget Nr. 66 tilsigter at undgaa en Henvisning til en Bestemmelse, der kun findes trykt i Kollegialtidsenden, og derimod at optage Indholdet deraf — med enkelte væsentlige Æn- dringer — her i Loven.

Endringsforslaget Nr. 68 er begrundet i Ønsket om at undgaa en Henvendelse til Amtet i et Tilfælde, hvor efter Sagens Natur Skifteretten med sit Kjenndskab til de personlige Forhold er bedre skikket til at være den afgjørende Myndig- hed. Ved at give en saadan Forfæst, der efter sin Ordlyd ogsaa sigter til det i Justitsministeriets Cirkulære 1ste November 1861 omhandlede Til- fælde, at en Arving er fraverende og derfor ikke selv kan erklære sig, vil man ikke alene være i god Overensstemmelse med § 10 i Lov 26de Mai 1868, der henlagde Afgivelsen af Umyndighedsbrevter — en meget betydnings- fuld Dørigheds handling — fra Amtet til Skifte- retten, men tillige slutte sig til den Bestræbelse, der overhovedet i den senere Lovgivning, navnlig ogsaa paa andre Steder i det foreliggende Lov- forslag, fremtræder for at henlægge en Afgjørelse til den Umyndighed, som bedst er istand til at træffe den og derfor ogsaa helst maa have An- svaret for den. Naar Forslaget ikke medtager Kjøbenhavn, er dette netop begrundet i, at man her efter de stedlige Forhold vistnok maa sige, at Overpræsidenten er mere skikket til at træffe Afgjøl- relsen end Skiftekommissionen. At Skifterettens Afgjørelse af den fremsatte Begjæring dog maa kunne paaanføres for Amtet og Justitsministeriet, stemmer med almindelige Grundsetninger og bør formentlig udtrykkelig udtales.

Forslaget Nr. 59 til § 91 er kun en Ret- telse, hvorved Tanken i Bestemmelsen bliver tyde- ligere udtalt.

Som ovenfor med Hensyn til Forslagene Nr. 38, 61 og 67 bemærket, gaar Udvalget ud fra den Grundsetning, at dette Lovforslag vil blive Lov samtidig med det andet Folkethinget forelagte Lovforslag om Betaling for de til Skifte-